

In het atelier: ‘Dit is wat ik wil’

11 juni 2020, 12:12 • [Regio](#)

Deel dit artikel

Foto en tekst: Anne Westerhof

Oldeberkoop - Op de bovenverdieping van het textielinstituut Hawar in Oldeberkoop heeft Mariken Biegman-van Geel haar atelier. Inmiddels 6 jaar, sinds het moment dat ze met partner Ivo Biegman en kinderen in Friesland kwam wonen.

Vanuit Amsterdam streken ze net over de Tjonger in Jubbega-Schurega neer omdat ze er het huis van familie konden kopen. Het was een buitenkans, want de behoefte bestond allang om de rust en ruimte te zoeken.

Klerenmaken

Mariken Biegman is in Dongen geboren (1970) en opgegroeid in Veendam. Ze studeerde in Groningen milieukunde. Tijdens de stage besepte ze dat ze niets met de studie ging doen. Wat ze wilde was leren klerenmaken, jongleren en acrobatiek beoefenen. Ze ging naar het jeugdcircus om de acrobatiek en het jongleren onder de knie te krijgen en volgde naailessen. Vervolgens startte ze een naaiatelier in Amsterdam waar ze kostuums voor artiesten maakte. Ook deed ze straattheater met een vijftal vrouwen. Daar leerde ze Karin Arts kennen met wie ze in 2004 Het Mobiele Naaiatelier oprichtte. De pilot was op Lowlands met geleend en gerecycled materiaal en met trapnaaimachines. Daar bleek potentie in te zitten en hun primeur was op Oerol maar nu met brommers die de naaimachines aandreven. Sindsdien treden ze op in binnen- en buitenland, vooral op festivals. Reclame hoefden ze niet te maken, ze gingen van festival tot festival en konden daarvan leven. 'Naaien op straat'.

Fietsen

De brommers zijn nu omgeruild voor milieuvriendelijker fietsen waarbij het publiek zelf trapt om hun textiel versierd te krijgen. 'Het leuke hieraan is de verbinding met het publiek.' Biegman en Arts vertonen ook een theateract bij hun naaivoorstelling. Het naaiatelier is één van haar inkomstenbronnen, ze bleef kostuums ontwerpen voor theaters. Ook is ze museumdocent bij het Fries museum en de Prinsessehof in Leeuwarden.

Theater

Het theater heeft de laatste jaren een grotere plaats ingenomen in Biegmans ambitie. In het kader van Leeuwarden Culturele hoofdstad had ze de artistieke leiding van de straattheatervoorstelling 'De Verdwenen Paarden' in Oldeberkoop, een van de 32 Under de Toer-manifestaties. De enorme rok van 10 x 10 meter, bestaande uit 14.400 lapjes genaaid door vrijwilligers, was dé aandachtstrekker. Ze besloot toen dat ze in deze richting verder wilde en begon vorig jaar met de regieopleiding bij Keunstwurk.

Nieuwe stap

En toen kwam corona en viel alles stil. Toch leidde het bij haar tot een nieuwe stap. Ze is zich gaan focussen op regisseren, wat ze altijd al wilde, en heeft het initiatief genomen om een muzikaal theaterstuk te maken. Met een aantal kunstmakers - Janna Eijer, Jos van Wees 'Hendrik Jan de Stuntman', Wouter Roest, Florian den Hollander en Daan Slagter - is ze een theateract aan het voorbereiden. Het stuk, gestoeld op 'het sprookje Doornroosje' verklapt ze, wordt uitgevoerd op locatie en is geënt op deze tijd. De imposante rok doet ook mee. Op 28 juni vindt de pilot plaats in de achtertuin van Biegman. De inzet is om geïnteresseerden (sponsors) aan te trekken om tot uitvoering over te kunnen gaan. Visueel locatietheater dat is wat Biegman inspireert en boeit. 'Dit is wat ik wil'. En over twee jaar is haar ambitie om met een vaste groep theater te maken op locatie.

www.hetmobielenaaiatelier.nl